

Dosar nr. 2006

- anul.act vamal-

R O M A N I A
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ,CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 140

Ședința publică din 2006

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de reclamanta S.C. SRL, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în loc.Cumpărătura, com.Bosanci, Km. jud.Suceava, împotriva sentinței nr. din a Tribunalului Suceava – secția comercială,contencios administrativ și fiscal (dosar nr.).

Dezbaterile asupra recursului au avut loc în ședința publică din 2006, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, redactată separat, care face parte integrantă din prezenta decizie și când, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea s-a amânat pentru astăzi,

După deliberare,

CURTEA,

Asupra recursului de față, constată următoarele;

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Suceava – secția comercială,contencios administrativ și fiscal sub nr. din reclamanta S.C. SRL Suceava a solicitat în contradictoriu cu Direcția Regională Vamală Iași și Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, anularea înștiințării de plată nr. din , precum și a actului constatator nr. din , emis de Biroul Vamal Dornești și suspendarea actelor menționate, până la pronunțarea instanței de fond.

În motivare, reclamanta arată că în mod nelegal în urma unui control efectuat a posteriori s-a stabilit că mărfurile importate (anvelope și roți cu geantă) nu sunt de origine comunitară, deși a dovedit cu acte proveniența bunurilor.

Mai arată reclamanta că pentru importul respectiv i s-a stabilit o taxă vamală de ... lei achitată cu O.P.nr. ... din ..., ulterior restituindu-i-se însă suma de ... ROL.

După controlul efectuat a posterior, prin actul constatator nr. ... din ..., s-a stabilit în sarcina sa, obligația de plată a sumei de ... RON cu titlu de taxe vamale și ... RON majorări de întârziere, acest act fiind vădit nelegal, întrucât au fost calculate după 5 ani taxele vamale menționate, fiind încălcate disp.art.187 alin.1 Cod vamal și art.3777 din HG nr.1114/2001 privind Regulamentul de aplicare a Codului Vamal.

Prin încheierea de ședință din 13 aprilie 2006, s-a dispus conexarea dosarului nr. ... la acest dosar, fiind dată în cauză excepția de litispendență.

Prin sentința nr. ... din ... instanța de fond a respins ca nefondată acțiunea.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță a reținut în esență că din cuprinsul deciziei nr. ... din ... rezultă că verificarea ulterioară a fost inițiată la data de ..., așadar înăuntrul termenului de 5 ani față de data importului bunurilor – 27.04.2000 și deci actul constatator a fost emis în termen legal.

Pe fondul cauzei, prima instanță a constatat faptul că decizia contestată nr. ... din ... este legală și temeinică, în raport cu dispozițiile art.31 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, și deci în mod corect s-a dispus retragerea regimului vamal preferențial acordat reclamantei.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal a declarat recurs reclamanta.

În motivare, recurenta critică sentința pentru nelegalitate, arătând faptul că eronat instanța de fond i-a respins acțiunea, ignorând termenul de prescripție de 5 ani prev.de art.187 alin.1 din Codul vamal, precum și art.373 din H.G.nr.1114/2001.

Mai arată recurenta că instanța de fond nu a analizat capătul de cerere privind și penalitățile de întârziere, făcând astfel o motivare superficială și incompletă a aspectelor invocate prin cererea de chemare în judecată.

Examinând recursul declarat în cauză, ale cărui motive pot fi încadrate în art.304 pct.9 Cod proc.civilă, Curtea constată următoarele:

Critica referitoare la prescripția dreptului de a cere plata taxelor vamale este nefondată.

Art.61 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României prevede că: „Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor”.

Potrivit art.187 alin.1 din Legea nr.141/1997, cu modificările și completările ulterioare, „Termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import”.

Art.373 din H.G.nr.1114/2001 privind Regulamentul de aplicare a Codului Vamal, stipulează: „Controlul vamal ulterior se exercită pe o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă”.

De menționat este și art.90 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, conform căruia:

„Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale”.

Conform art.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prevederile acestui act normativ sunt aplicabile și pentru administrarea drepturilor vamale.

În speță însă în mod corect instanța de fond a reținut că nu este dată excepția prescripției susmenționate, întrucât față de data introducerii bunurilor în țară, respectiv 27.04.2000 (cu declarația vamală de import nr.1 din 27.04.2000) și data inițierii procedurii de control „a posteriori”, respectiv 30.05.2003, a fost respectat termenul de 5 ani prev.de textele legale sus-menționate.

Referitor la cel de al doilea motiv de recurs privind înlăturarea nelegală a regimului vamal preferențial, instanța constată că este nefondat, întrucât în urma controlului efectuat, autoritatea vamală germană a constatat că certificatul EUR 1 avut în vedere la data efectuării importului „nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute”, concluzionându-se astfel că bunurile importate nu sunt originare în sensul Acordului România – U.E., astfel încât în mod legal a fost anulat regimul vamal preferențial.

Motivul de recurs privind nelegala stabilire a dobânzilor și penalităților de întârziere apare însă ca fiind întemeiat.

Din actele și lucrările dosarului rezultă fără echivoc faptul că la data efectuării importului, reclamanta a achitat către Vama Dornești, suma de RON 1.111.111,11 (un milion, o sută ozeci și unu mii și o sută ozeci și unu lei) în RON, cu titlu de taxe vamale, cu O.P.nr. 12345 din 27.04.2000.

Ulterior, Vama Dornești i-a restituit însă reclamantei suma de RON 1.111.111,11 (un milion, o sută ozeci și unu mii și o sută ozeci și unu lei) în RON, prin ordinul de plată nr. 12345 din 30.05.2003.

După efectuarea controlului sus-menționat, s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații de plată în sumă totală de 7.000 RON, precum și majorări de întârziere în sumă totală de 1.000 RON, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere calculată pentru perioada 28.04.2000 – 12.09.2005.

Potrivit art.158 alin.2 din Legea nr.141/1997 în cazul stabilirii unor diferențe ulterioare la datoria vamală, debitorul ia cunoștință despre noua datorie pe baza actului constatator întocmit de autoritatea vamală.

Art.61 alin.5 din Codul vamal, prevede că obligațiile de plată a datoriei vamale stabilită ulterior, devin scadente într-un termen de 7 zile de la comunicarea actului constatator.

Ca urmare, în mod eronat organul vamal a procedat la calcularea majorărilor de întârziere, respectiv dobânzi și penalități începând cu data importului și până la data întocmirii actului constatator.

De altfel, chiar în titlul VII al actului constatator nr. 12345 din 12.09.2005 emis de Biroul Vamal Dornești se precizează că „Diferențele în minus (de încasat) privind taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe în sumă totală de 7.000 RON se plătesc, în termen de 7 zile de la data comunicării prezentului act constatator de către plătitor S.C. ABC SRL(...)”.

Așadar, cum reclamanta a achitat inițial suma totală de 7.000 RON cu O.P. nr. 12345 din 12.09.2005 cu titlu de „c/v import anvelope”, reprezentanții Biroului Vamal Dornești reținându-i suma de 7.000 RON, restituindu-i diferența, nu se poate reține vreo culpă a reclamantei pentru a justifica plata majorărilor de întârziere calculate de la data efectuării importului.

Față de argumentele de fapt și drept sus-invoacate, recursul declarat de reclamantă urmează a fi admis în sensul exonerării acesteia de la plata dobânzilor și penalităților de întârziere reținute de organul vamal prin actul constatator nr. 12345 din 12.09.2005, menținând obligația de plată a taxelor vamale.

Pentru aceste motive,

În numele legii,

DECIDE

Admite recursul declarat de reclamanta S.C. ABC SRL Suceava, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în loc.Cumpărătura, com.Bosanci, nr. 123, Km. 12, jud.Suceava, împotriva sentinței nr. 12345 din 12.09.2005 a Tribunalului Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

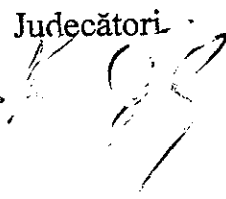
Modifică sentința și în rejudecare admite în parte acțiunea în sensul că înlătură dispoziția de obligare a reclamantei la plata dobânzilor și penalităților de întârziere.

Menține obligația de plată a taxelor vamale.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din . . . . .

Președinte,

Judecători

Grefier,

Red.D.D.
Jud.Axente T.
Dact.AJ
2 ex.